

**UCHWAŁA NR XXXIX/1118/18
RADY MIASTA GDYNI
z dnia 24 stycznia 2018 r.**

w sprawie stwierdzenia nieważności § 10 ust. 1 pkt 2 uchwały nr XLI/930/10 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 marca 2010 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Śródmieście w Gdyni, rejon Mola Rybackiego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.¹⁾) oraz art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.²⁾), Rada Miasta Gdyni uchwala, co następuje:

§ 1

Uwzględnia się skargę z dnia 5 stycznia 2018 r. złożoną przez PHN SPV 16 PHN 4 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Warszawie, reprezentowaną przez adw. Andrzeja Zwarę, na uchwałę nr XLI/930/10 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 marca 2010 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Śródmieście w Gdyni, rejon Mola Rybackiego.

§ 2

Stwierdza się nieważność § 10 ust. 1 pkt 2 uchwały nr XLI/930/10 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 marca 2010 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Śródmieście w Gdyni, rejon Mola Rybackiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodnicząca Rady Miasta Gdyni

Joanna Zielińska

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2232.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1136, poz. 1370, poz. 2451.

UZASADNIENIE

Dnia 24 marca 2010 r. Rada Miasta Gdyni podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Śródmieście w Gdyni, rejon Mola Rybackiego. Zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 2 uchwały realizacja zabudowy na obszarze objętym planem jest warunkowana wcześniejszą lub równoległą:

- a) przebudową ul. Waszyngtona - przedłużeniem jej do ul. Węglowej i zmianą przekroju do dwóch jedni po dwa pasy ruchu (Z 2/2);
- b) budową ul. Nowej Węglowej wyprowadzającej ruch ze Śródmieścia w kierunku ul. Janka Wiśniewskiego – dwujezdniowej z dwoma pasami ruchu (Z 2/2).

Natomiast zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 4 uchwały realizacja inwestycji niedrogowej, wywołującej wzrost natężenia ruchu pojazdów na drogach publicznych i pogarszającej warunki ruchu, uwarunkowana jest wyprzedzającą lub równoległą budową lub przebudową układu drogowego w zakresie niezbędnym dla jego prawidłowego funkcjonowania i zniwelowania skutków realizacji tej inwestycji niedrogowej. Szczegółowe warunki budowy lub przebudowy dróg określa się w umowie między zarządcą drogi, a inwestorem inwestycji niedrogowej.

Po uprzednim wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa, dnia 5 stycznia 2018 r. PHN SPV 16 PHN 4 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Warszawie złożyła skargę na przedmiotową uchwałę wnosząc o stwierdzenie nieważności § 10 ust. 1 pkt 2. Skarżąca wykazuje, że ww. zapis planu narusza przysługujący jej interes prawny, gdyż ingeruje w jej interesy jako użytkownika wieczystego nieruchomości oraz właściciela usytuowanych na niej budynków stanowiących działki nr 3088, 3097, 3080,3082, 3093, 3116, 3114, 3104, 3100, 3112, 2970, 2972, 2975, 2974, 2979, 3087. W opinii skarżącej, zgodnie z zaskarżonym zapisem planu, każda zabudowa realizowana na terenie objętym planem wymaga uprzedniej lub równoległej przebudowy ul. Waszyngtona i budowy ul. Nowej Węglowej, podczas gdy z § 10 ust. 1 pkt 4 wynika, że realizacja inwestycji drogowej uzależniona jest od kształtu inwestycji niedrogowej, a w szczególności od okoliczności wywołania przez nią wzrostu natężenia ruchu pojazdów, pogorszenia warunków ruchu. Zdaniem skarżącej powyższe zapisy są sprzeczne, a uchwalając plan miejscowy Rada Miasta Gdyni przekroczyła granice przysługującego jej władztwa planistycznego i naruszyła interes prawny skarżącej. Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności § 10 ust. 1 pkt 2 zaskarżonej uchwały przez Radę Miasta Gdyni w trybie określonym w art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tryb autokontroli).

W opinii organu skarga zasługuje na uwzględnienie. Kwestionowany przez skarżącą zapis miał w założeniu charakter informacyjny – wskazujący na konieczność koordynacji działań inwestycyjnych, w tym na konieczność sukcesywnej realizacji niezbędnych elementów układu drogowego. Zapis może jednakże być interpretowany w sposób wskazywany przez skarżącą, tzn. że warunkiem realizacji każdej zabudowy na obszarze objętym planem jest przebudowa ul. Waszyngtona i budowa ul. Nowej Węglowej w docelowym kształcie, a zatem inwestycje, których realizacja jest w dużym stopniu niezależna od działań skarżącej. Tak zinterpretowany zapis należałoby uznać za normę niedookreśloną i warunkową, a tym samym niedopuszczalną w planie miejscowym, w świetle aktualnego orzecznictwa sądów administracyjnych (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 14.10.2015 r. II SA/Gd 25/15).

W wyniku stwierdzenia nieważności § 10 ust. 1 pkt 2 pozostały akt prawny pozostanie kompletny, jasny i czytelny.

Zgodnie z art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej p.p.s.a.) organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania zaskarżono, może w zakresie swojej właściwości uwzględnić skargę w całości w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania. Naczelnny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 18 listopada 2014 r. uznał, że rada miasta, na podstawie ww. przepisu, może uwzględnić także skargę do sądu administracyjnego na własną uchwałę w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i stwierdzić jej nieważność. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, przepis art. 54 § 3 p.p.s.a. jest przepisem o charakterze kompetencyjnym, dającym organowi szczególne uprawnienie

w ramach toczącego się postępowania sędowo-administracyjnego do podjęcia rozstrzygnięcia uwzględniającego skargę zgodnie z jej żądaniem przy zastosowaniu rodzajów rozstrzygnięć podejmowanych przed sądem administracyjnym w razie uwzględnienia skargi. Przesłankami zastosowania tego przepisu przez organ są: uwzględnienie skargi w całości oraz zachowanie terminu. Uprawnienie organu do działania w ramach autokontroli w zakresie wyboru form i rodzaju rozstrzygnięcia sprawy jest powiązane z treścią żądania skargi oraz z przedmiotem zaskarżenia.

W opinii NSA ww. przepis ma charakter ogólny, nie zawiera żadnych wyłączeń przedmiotowych lub podmiotowych. Przyjąć więc należy, że przepis ten odnosi się także do zaskarżonych uchwał rady gminy stanowiących akty prawa miejscowego. Jedynym ograniczeniem zastosowania przez organ art. 54 § 3 p.p.s.a. jest to, aby organ, uwzględniając skargę, działał w zakresie swojej właściwości. Właściwość organu to zdolność prawna do rozstrzygania określonego rodzaju spraw. Nie ulega wątpliwości, że rada gminy posiada kompetencje do podejmowania uchwał w sprawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Skoro zatem rada gminy jest właściwa, a więc posiada zdolność prawną do władczego rozstrzygnięcia w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (jego uchwalenia, zmiany, uchylenia), to "w zakresie swojej właściwości" może również uwzględnić skargę na uchwałę w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stwierdzając jej nieważność na podstawie art. 54 § 3 p.p.s.a.

Zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się m.in. akty prawa miejscowego stanowione przez organ gminy (pkt 2). Przedmiotowa uchwała podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym województwa na podstawie ww. przepisu. Tego rodzaju uchwała jest aktem normatywnym, eliminującym z obrotu prawnego akt prawa miejscowego (lub jego część), jakim jest uchwała w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatem ma cechy aktu prawa miejscowego.

RP.6722.SA/AW